

Verbondenheid

DEBBY GERRITSEN

Het boek 'Zeeuws geluk' van Carolijn Visser is uitgegeven door Atlas Contact en verkrijgbaar in de (online) boekhandel.

Al zo'n tien jaar ben ik onderzoeker bij het Universitair Kennisnetwerk Ouderenzorg Nijmegen e.o., een samenwerkingsverband tussen het Radboudumc en vijftien zorgorganisaties. Dat 'e.o.' moet je overigens heel ruim zien: één van de bij ons aangesloten organisaties is SVRZ, een grote zorgorganisatie in Zeeland. Bij een vergadering met de 'kartrekkers' van alle UKON-organisaties kregen we laatst een cadeautje: *Zeeuws Geluk* van Carolijn Visser. Dat boek is geschreven op uitnodiging van Gabriëlle Davits, inmiddels gepensioneerd bestuurder van SVRZ. Zij vroeg de schrijfster om 'te ervaren en beschrijven wat het leven nog steeds de moeite waard maakt, ook al verblijf je in een verpleeghuis'.

Om daarop antwoord te kunnen geven heeft Visser, zelf afkomstig van Walcheren en ervaringsdeskundige vanwege de dementie van haar moeder, op drie locaties van SVRZ gelogeed. Visser is bekend van haar reisverhalen naar verre oorden als Azië of Zuid-Amerika. Ditmaal echter voert haar reis naar het verleden, naar haar eigen jeugd op Walcheren en de herinneringen van bewoners van SVRZ. Ze heeft prachtig haar eigen jeugdherinneringen gecombineerd met

korte levensgeschiedenissen van bewoners, observaties van het leven in de drie verpleeghuizen en gesprekjes met

bewoners, medewerkers, vrijwilligers en familieleden. Dat zij het in haar verhaal de hele tijd over 'tehuizen' en 'verzorgsters' heeft, irriteerde mij aanvankelijk wel, maar zij haar als buitenstaander vergeven.

De gesprekjes met bewoners gaan over het leven in een zorginstelling en – vooral – over het verleden: over het gezin waaruit ze kwamen, over de oorlog toen Grijpskerke moest worden geëvacueerd omdat de Britten de zeedijk hadden gebombardeerd en het dorp onderliep, over de Zeeuwse klei en de relatie met Duitsers (eerst soldaten, later badgasten). Wat er sterk uitspringt is het belang van een gedeelde geschiedenis. En ook dat een gedeelde geloofsovertuiging, niet alleen van bewoners onderling maar ook van bewoner en professional, een meerwaarde kan hebben. Verhalen zijn de basis van goede zorg staat in de aanbiedingsbrief van Gabriëlle Davits. Dat laat dit boek overtuigend zien. Maar wat het zeker ook laat zien, is dat verhalen een belangrijke basis zijn van verbondenheid. Het belang daarvan voel je in elk hoofdstuk. ♦